

*O aniversare tristă:
50 de ani de la apariția primului număr din
“REVISTA DE FOLCLOR”
(“REVISTA DE ETNOGRAFIE ȘI FOLCLOR”)*

Cu 50 de ani în urmă, în a doua jumătate a anului 1956, apărea, „cu o firească întârziere”¹, scrie Al. I Amzulescu în articolul de bilanț la împlinirea a 40 de ani de existență a publicației, primul număr al “Revistei de folclor”, devenită, în 1964, “Revista de Etnografie și Folclor”. De ce “cu o firească întârziere” aflăm din evocarea autorului, sprijinită, la rândul său, de însemnările unui participant activ și cu putere de decizie la vremea aceea, profesorul Pavel Țugui², care reconstituie, cu documente, etapele înființării, în 1949, a Institutului de Folclor și momentul luării hotărârii de a se publica o revistă de specialitate în acest domeniu. Editarea “Revistei de Folclor” fusese discutată la Conferința pe țară organizată de Institutul de Folclor, “cu aprobarea și sprijinul Ministerului [Culturii – de care aparținea atunci Institutul – n. n.], adunând laolaltă, în sala teatrului din Lipskani, în ianuarie

REVISTA DE FOLCLOR

ANUL I

Nr. 1-2

BUCUREȘTI

1956

SUMAR

	Pag.
SABIN V. DRĂGOI - <i>Cuvânt înainte</i>	7
STUDII	
MIHAI POP - Problemele și perspectivele folcloristicii noastre	9
PASCAL BENTONU - <i>Citeva considerații asupra ritmului și notației melodice de pe românești</i>	105
GH. CIOBANU - <i>Despre factorii care influențează evoluția muzicii populare</i>	109
OVIDIU BIRLEA - <i>Cercetarea prozei populare șige</i>	135
VERA PROCA - <i>Despre notarea dansului popular românesc</i>	136
MATERIALE	
MARIANA RODAN-KAHANE - <i>Cinzeci și jocuri de nunți din ținutul Pălunilor, regiunea Hunedoara</i>	172
EM. BALACI și A. BUCȘAN - <i>Folclorul coregrafic din Sibiel</i>	218
DIN ISTORIA FOLCLORULUI ȘI FOLCLORISTICII	
F. MUSLEA - <i>Suzual Mien-Clain și folclorul</i>	219
J. BYCK - <i>Dr. M. Gaster - Colportaj</i>	226
TIBERIU ALEXANDRU - <i>Bala Barók și folclorul românesc</i>	262
ILARION COCISU - <i>Un străin (anonim) despre muzica românească la începutul secolului al XIX-lea</i>	271
ADRIAN FOCHI - <i>Itiner și folclor</i>	278
CRONICĂ	
A. LLOYD - <i>A doua conferință anuală a Consiliului Internațional de Muzică Populară</i>	296
E. CERNEA - <i>Din activitatea folcloristicii sovietice</i>	298
SABINA C. STROESCU - <i>Din activitatea Institutului de folclor</i>	305
• <i>Din realizările folcloristicii noastre</i>	305
• <i>Activitatea folcloristicii internaționale</i>	312
RECENZII	
ADRIAN FOCHI - <i>« 70tes Jahrbuch für Volkskunde »</i>	321
CONSTANTIN PRICHICI - <i>Anton Panu « Cîntec de Junce »</i>	326
VI... BIRLEA - <i>« Balade Populare »</i>	39
COMIȘEL - <i>« 200 Cîntec și doine »</i>	3
BIBLIOGRAFIE	
MUSLEA - <i>Bibliografia folclorului românesc pe anii 1944-1950</i>	

1954, alături de cercetătorii Institutului, pe *toți* (subl. aut.) cei cunoscuți ca având preocupări pentru culegerea, studierea și cultivarea folclorului”³. A fost, deci, nevoie de doi ani și jumătate pentru ca hotărârea acelei adunări “istorice” să se pună în practică.

“Revista de Folclor” apare, cu acest nume, din 1956 până în 1963, sub egida Institutului de Folclor și a unui “Consiliu de Redacție” alcătuit din Sabin V. Drăgoi, G. Breazu, I. Mușlea, Mihai Pop, Tiberiu Alexandru, Gh. Ciobanu, Vera Proca-Ciorța, I. Jágámas, avându-l ca redactor șef pe Mihai Pop.

Din 1964, odată cu trecerea Institutului în subordinea Academiei Române și a modificării numelui în Institutul de Etnografie și Folclor, se schimbă și denumirea publicației, devenită “Revista de Etnografie și Folclor”. În 1964, Comitetul de redacție era alcătuit din prof. univ. M. Pop, redactor responsabil, Romulus Vulcănescu, redactor responsabil adjunct, Sabin Drăgoi (membru corespondent al Academiei R.P.R.), prof. univ. Al. Dima (membru corespondent al Academiei R.P.R.), I. Mușlea, Florea Bobu Florescu, Gh. Ciobanu, Vera Proca-Ciorța, N. Jula fiind secretar de redacție. În 1968, redactor responsabil era Mihai Pop, redactor responsabil adjunct fiind Ion Goliat, în rândul membrilor apărând, alături de Sabin Drăgoi, compozitorul Matei Socor, membru corespondent al Academiei R.S.R., Romulus Vulcănescu, profesorul clujean Dumitru Pop, Ion Vlăduțiu, Ovidiu Bârlea, Gheorghe Ciobanu, Nicolae Rădulescu, Vera Proca-Ciorța, Andrei

CUVÎNT ÎNAINTE

Putem spune că și la noi în trecut a fost un interes vivid pentru creșterea populației, răspândirea și însemnătatea ei pentru temelia creației culte au fost aplecși și recunoscuți. Am avut literați și intelectuali de seamă, progresiști, care încă din primă jumătate a secolului trecut au manifestat preocupări folclorice, a căror activitate nu s-a desfășurat în mod legitimă mândrie și pe care se rezumă în mare parte folcloristica noastră de azi. Nume ca: V. Alecsandri, Anton Pann, T. Burada, S. Fl. Marțian, B. P. Hasdeu, P. Ispirescu, L. Șăneanu, G. Dem. Teodorescu, O. Densusianu și alții au ilustrat se înaltașii noastre. Cu mici excepții acești pionieri ai folcloristicii noastre au muncit din încredințarea noastră. Revistele de folclor inițiate și susținute din străgura noastră sunt: «Sezătoarea» lui Ioșif Vulcan, «Șezătoarea» lui A. Gorovei, «Lavorul» lui G. Dumitrescu, «Grati și Suflet» a lui O. Densusianu și altele nu au avut în odată sprijinul oficialității. Imprejurări speciale au favorizat, și aceasta constituie excepție pentru trecut, cercetările Arhivei de folclor din Cluj. Anuarul Arhivei de folclor din Cluj, condus de I. Mușlea a putut astfel să primească un sprijin mai la Preocupările însă s-au îndreptat mai mult spre folclorul literar, foarte puține spre cel muzical și aproape de loc în spre dansuri. O revistă de folclor care s-a născut în anul 1928 în ansamblul ei sincer și nu se putea îngheța din cauza oficialității putem menționa faptul că D. G. Kiriac a primit din partea Academiei Române, încredințarea de a culege folclorul muzical precum și publicarea culegerii întregului folclor popular din județul Bihor a lui Béla Bartók. Nici înființarea Arhivei de folclor (1928) a Societății Compozitorilor Români patronată de marele nostru Eneșcu și înființarea Arhivei fonogramice din Ministerul Artelor (1928) care au lucrat întru bine, ca mijloace tehnice ale vremii și cu o teorie ce ne-a dus cu un pas înainte au putut conține la publicarea unei reviste de folclor din cauza lipsei de interese și a condițiilor din fostă Academia Română și din fostul Minister al Instrucțiunii Publice și al Artelor.

Nu tot așa stau lucrurile în zilele noastre. De la instaurarea Regimului Democratice Populare preocuparea oficialității s-a concretizat prin înființarea Institutului de Folclor (1949), dovadă a prețurii creației populare și a valorificării ei toate căile și prin toate mijloacele.

Institutul prin organizarea și munca sa, prin bogăția și varietatea materialului cules, prin publicațiile sale se bucură de o reputație bine meritată nu numai la noi în țară, ci departe peste hotare.

Acum că cercetătorii noștri științifici din rândul și din afară Institutului, prin munca și de zi de zi, și-au oferit forțele, și-au desvârșit cunoștințele de specialitate, când un

probleme de bază ale folclorului s-au lămurit, altele sînt pe cale de a fi lămurite, când necesitatea imperioasă și generală de a publica o revistă de folclor se face tot mai simțită, acum cînd condițiile nu împiedică și favorizează, acum nimic nu mai poate justifica întârzierea apariției Revistei de Folclor.

Noi, Institutului ne revine plăcuta sarcină de a publica această revistă, de a realiza visul aitor folcloriști din trecut și prezent. Deși apare sub îngrijirea și răspunderea Institutului de Folclor, noi înțelegem ca ea să fie a tuturor oamenilor de știință din domeniul folclorului care au de spus ceva de interes general, ce poate duce înaintea strădaniile noastre.

Scopul revistei este afirmarea tinerii noastre școli folclorice, informarea cititorilor asupra rezultatului muncii noastre, dezbaterea problemelor ce preocupă pe folcloriștii noștri și pe cei din străinătate, informarea celor de la noi asupra stărilor de peste hotare din acest domeniu. Concepția materialistă despre lume și metoda dialectică, care stă la baza studiilor și cercetărilor noii școli românești de folclor, îi asigură o metodă științifică de lucru și deschide un imens câmp de cercetare, în care fenomenul folcloric este privit prin prisma întregii dezvoltări a societății omenești.

Paginile revistei noastre sînt deschise tuturor specialiștilor atît din țară cît și din străinătate în scopul de a cimenta și întări colaborarea cu toate popoarele, atît de necesară și folositoare în domeniul științei. Lupta cinstită de opinii va găsi în paginile revistei noastre loc de frunte. Singura condiție a acceptării lor va fi, permanent, criteriul științific.

În sfîrșit dorim ca această revistă pe lângă nivelul științific ce i se cere, să fie cît mai bogată și variată în conținut ca să întîmpine mulțumirea și exigența cititorilor. Dacă nu vom reuși chiar de la primul număr, tot mîncînd vom căuta să învîdăm și să ne îndreptăm metoda de lucru, lărgindu-ne continuu orizontul cercetărilor noastre.

Prețuirea de care se bucură astăzi în țara noastră cîntecul și jocul popular, este cea mai bună cheie și cel mai puternic îndemnul pentru dezvoltarea și răspîndirea studiilor noastre.

SABIN V. DRĂGOI

Bucșan, iar ca secretar de redacție Al. I. Amzulescu. În anii '70 redactorul responsabil și redactorul responsabil adjunct rămân aceiași, dispare Sabin Drăgoi, intră în Comitetul de redacție Paul Simionescu și Ion Taloș, funcția de secretar de redacție revenindu-i lui Constantin Eretescu. Mihai Pop rămâne redactorul-șef al Revistei până în 1979, când poziția aceasta este ocupată, până în 1986, de Al. I. Amzulescu.

Din 1986 până în prezent redactor-șef este Alexandru Dobre, având ca membri în Colegiul de redacție pe acad. I. Coteanu, prof. Al. Balaci, membru corespondent al Academiei R.S.R., Tiberiu Alexandru, Pascal Bentoiu, Andrei Bucșan, Stanca Ciobanu, Nicolae Constantinescu, Ion Ghinoiu, Mihail M. Robea, Speranța Rădulescu, secretar responsabil de redacție fiind Sabina Ispas. Pe parcursul anilor se produc unele modificări, datorate cauzelor biologice sau unor circumstanțe aleatorii. Ultimul număr din "REF", tomul 45, nr. 1, 2000 (apărut, după indicația de pe coperta a doua, în 2002), are următorul Colegiu de Redacție: Director: Acad. Prof. Zoe Dumitrescu-Bușulenga; Redactor-șef: Alexandru Dobre; Membri: Acad. Prof. Alexandru Balaci, Stanca Ciobanu, Ion H. Ciubotaru, Nicolae Constantinescu, Constantin Costea, Ion Cuceu, Iordan Datcu, Gabriel Gheorghe, Ion Ghinoiu, Sabina Ispas (secretar responsabil de redacție), Marin Marian, Ilie Moise, I. Oprișan, Mihail M. Robea. Între timp, doi dintre membrii Colegiului au trecut în lumea dreptilor, iar de curând și directorul acesteia s-a prăpădit – Dumnezeu să-i ierte!

Împrejurarea că folcloristica, etnografia, etnologia nu au avut până de curând reprezentanți în forul academic face ca în toate colegiile de redacție ale Revistei să apară membri ai Academiei cu preocupări sau domenii de lucru apropiate, care să gireze, cu autoritatea domniilor lor, "academismul" publicației. Prezența acestora a fost mereu extrem de discretă și întotdeauna binevoitoare. La fel de "discretă", dar mult mai puțin binevoitoare, a fost prezența unor membri ai Colegiului de redacție, incluși aici pe criterii teritoriale și instituționale, dar care nu au luat nici o singură dată parte la rarele (dealtfel!) întruniri redacționale și care nu au publicat nici măcar un singur rând în publicația din a cărei redacție fac parte!

Din analiza exactă, deși ușor avântat-sentimentală, făcută de Al. I. Amzulescu "R.E.F." cu ocazia împlinirii a 40 de ani de apariție neîntreruptă a Revistei, reținem o parte din aprecierile concludive: "Nenumărate sunt, în cursul celor patru decenii, articolele cuprinzând contribuții originale, rezultate deosebite ale atâtor cercetări pasionate, de remarcabilă temeinicie și profunzime, marcând semnificativi pași progresivi (cuceriri și ipoteze) în toate domeniile și genurile științei etnofolclorice românești: literatură populară, etnomuzicologie, coregrafie, obiceiuri, etnografie (cultură materială și spirituală), artă populară, istoria, teoria și metodologia de specialitate ...[...] Prin marea varietate și adâncime, paginile RF/REF – peste 16 000 de pagini! – alcătuiesc *summa-summarum* o veritabilă enciclopedie dinamică, o lucrare omnilaterală a domeniului culturii populare românești, treptat și mereu perfectibilă *in mers* ..., scrisă de mâna, individuală și colectivă, a două generații de colaboratori maturizați în două etape: cea încheiată, prerevoluționară; cea în curs de desfășurare – postrevoluționară..."⁴. Aproape premonitoare apare și încheierea

paginilor evocatoare ale celor 40 de ani de existență ai Revistei, "...periodic de specialitate și cu activitate mai îndelungată decât a tuturor revistelor de odinioară din acest domeniu" care "chiar și numai prin cele de până acum a împlinit cu prisosință năzuințele atâtor trudnici înaintași și ale cutezătoarelor lor periodice ..."5.

S-ar putea zice că, încă din 1996, "REF" își cam încheiase misiunea și că, așa cum observam eu însumi, "«bătrâna» revistă a obosit (împreună cu cei care i-au asigurat supraviețuirea în ultimul deceniu și jumătate) și s-a retras, discret, din clocotul vieții, căutându-și odihna în rafturile bibliotecilor care, eventual, o dețin, căci, datorită apariției foarte sincopate din ultimii ani, nu a putut fi achiziționată nici de abonați, nici de biblioteci"6.

De fapt, nr. 1/2000 pare să fie chiar "cântecul de lebedă" al (aproape) semicentenarei Revistei, care s-a "autosuspendat" (procedeu la modă în lumea politică actuală!), la numai 45 de ani (neîmpliniți) de viață. Sigur, revistele au, ca și cărțile, "soarta lor"; cine le-o decide e greu de spus. În cazul "REF", nu numai vremurile, tranziția, lipsa banilor, nesiguranța sunt de vină. Poate că e prea devreme pentru a supune acest "caz de dispariție" unei dezbateri serioase, mai ales că aceia care s-au aflat și se află în miezul lucrurilor stau deoparte sau "se dau loviți", cum se zice în argoul tinerilor de azi, fără a face un gest măcar fie de scurtare a agoniei "bătrânei doamne" a publicațiilor românești de specialitate, fie de readucere la viață, printr-un procedeu medical modern (implant, transplant, clonare) a singurului periodic academic de etnografie, etnologie, folclor cu acoperire națională. Încă de la început se creează o mică tensiune între statutul revistei ca "organ științific de specialitate al Institutului", dar care se vrea "deschis pentru participarea colaboratorilor de nivel asemănător din întreaga țară"7.

Se pare că răul, impasul publicației aproape semicentenare se află în indeterminarea apartenenței sale : este o revistă academică, publicată de Editura Academiei Române, cu sediul redacției la Institutul de Etnografie și Folclor, care își are, din 1989, propriul său periodic, "Anuarul IEF", și care se dezice, astfel, *de facto*, de "REF", condusă multă vreme de un redactor-șef salariat, plătit de Academie (singurul, din câte știu eu, cu acest statut dintre toți redactorii-șefi ai Revistei) pe statul de funcțiuni al IEF, fără a fi cercetător științific în schema Institutului. Desființarea, din rațiuni bugetare, a postului și, implicit, încetarea plății redactorului-șef au avut drept consecință încetinirea ritmului și, în ultimă instanță, sistarea apariției "REF". Astfel încât, în anul împlinirii a 50 de ani de la apariția primului număr, "Revista" a ajuns abia la tomul 45, din "biografia" sa lipsind ultimii 5-6 ani. De aceea simt această aniversare ca pe una tristă, așezată sub semnul neîmplinirii, cu atât mai mult cu cât ar fi existat temeuri, resurse, posibilități de a o face să fie altfel – ca un triumf al spiritului științific, academic în cercetarea etnologică românească. În portofoliul redacției există material pentru câteva numere serioase, conducerea Academiei și-a arătat disponibilitatea de a contribui la revitalizarea publicației, o parte dintre membrii colegiului de redacție au făcut demersuri, poate nu îndeajuns de energice și în orice caz insuficient sprijinite de

cealaltă parte, pentru reluarea apariției “REF”.

Un argument în favoarea acestui deziderat stă tocmai în ideea de continuitate. Căci, de-a lungul celor 45 de ani de existență vie, “Revista de Folclor” (“Revista de Etnografie și Folclor”) a urmat o cale dreaptă, trasată cu claritate de articolul-program semnat de Mihai Pop în primul număr al revistei, *Problemele și perspectivele folcloristicii noastre*⁸, din care se poate cita fără rezerve și astăzi. Numindu-l pe Mihai Pop “luminatul și providențialul redactor-șef (între anii 1956 și 1980)” al revistei⁹, Al. I. Amzulescu (el însuși redactor-șef din 1980 până în 1986) nu numai că dă Cezarului ce-i al Cezarului, dar deschide și calea pentru înțelegerea unei consecvențe științifice exemplare. Căci spiritul imprimat de Mihai Pop periodicului de folclor al Academiei Române s-a menținut de-a lungul deceniilor, la el aderând, tacit, cercetători din generații diferite, de la înaintemergători și întemeietori precum Ovidiu Bârlea, Adrian Fochi, Romulus Vulcănescu, Tiberiu Alexandru, Emilia Comișel, Gheorghe Ciobanu, Ion Mușlea, Sabina C. Stroescu, Corneliu Bărbulescu etc. la generația cea mai tânără, primită în paginile revistei, în anii '90, pe când se aflau încă pe băncile facultății sau abia terminaseră studiile universitare, precum cu titlu de exemplu, cei care semnează, în ordine, în ultimul număr apărut al “REF” (1/2000) – Iuliana Băncescu, Niculina Chiper, Ioana Fruntelată, Monica Milea, Damiana Gabriela Oțoiu.

Ar fi totuși și inexact și neproductiv să scoatem în evidență doar această într-adevăr remarcabilă continuitate de preocupări și de orientare științifică din paginile “REF”. Aceasta ar alimenta falsa impresie a stagnării, a bătutului pasului pe loc, a defazării cercetării folcloristice românești în raport cu evoluția, pe drept cuvânt impetuoasă, a studiilor despre cultura populară din lumea largă, de la sfârșitul secolului al XX-lea – începutul celui de-al XXI-lea. Or, dacă răsfoim numai tomurile pe anii 1990-2000 ale “REF” constatăm o serie de deschideri către subiecte (multe dintre ele interzise, din motive ideologice, în deceniile precedente) și abordări perfect sincrone cu cercetarea etnologică mondială. În acest sens, Andrei Oișteanu publică *Istoricul unui termen: solomonarul*¹⁰, subiect *tabu* în anii de mai înainte, H. Culea și Nicoleta Coatu studiază *Etnologia orașului – considerații etnosociologice (un program de cercetare etnologică a urbanului)*¹¹, aspect asupra căruia se oprește și Alexandru Dobre¹², Mihai Coman comentează *Marea mitologie a secolului XX – mass media*¹³, despre raportul folclor-mass media scriind și Mihaela Șerbănescu¹⁴; Nicolae Constantinescu relatează despre *Conferința anuală a Societății Americane de Folclor*¹⁵, Sabina Ispas încredințează “REF” comunicarea despre “Țara sfântă în folclorul românesc” (*Holy Land Image in the Romanian folklore*)¹⁶ prezentată la Congresul Holy Land ținut la Nazaret în 27 dec. 1992 - 4 ian. 1993, semnificația acestor contribuții fiind posibilitatea unor mobilități, greu de imaginat în trecut; Pr. Prof. Dumitru Stăniloiaie deschide o serie de articole despre *Teme creștine în folclorul românesc*¹⁷, Simona Dumitrescu susține teza *Ortodoxia – dimensiune a spiritualității românești*¹⁸, Petre Florea scrutează contribuțiile prelaților români la studierea folclorului¹⁹, dimensiunea religioasă a folclorului fiind, de asemenea, o

temă interzisă mai înainte. Ilie Moise revine asupra etnologiei de urgență ²⁰, Ioana-Ruxandra Fruntelată pune în discuție un aspect teoretic de mare actualitate ²¹, Constantin Eretescu readuce în atenția specialiștilor români, după Jan Harold Brunvand și Nicolae Constantinescu, o specie prolifică a folclorului contemporan, legenda urbană (contemporană)²², asupra căreia va reveni în numărul următor ²³, Rodica Zane prezintă revista “Europea”, decelând anumite *Perspective în cercetarea etnologică europeană* ²⁴, Ana R. Chelaru ia în discuție un obicei de dată recentă, *Sfântul Valentin – o scurtă istorie* ²⁵, și înșiruirea ar putea continua. O imagine completă a problematicii de strictă actualitate prezentă în paginile “Revistei de Etnografie și Folclor” găsim în *Bibliografia “Revistei de Etnografie și Folclor” (1981-1993)* întocmită de Rodica Raliade ²⁶.

Un ultim, dar nu neînsemnat aspect care ar merita relevat îl constituie deschiderea paginilor publicației academice de etnografie și folclor celor mai tineri specialiști în domeniu. Alexandru Dobre, redactorul-șef al “REF”, cooptat, la jumătatea anilor '90 ca profesor asociat la Masteratul de Etnologie și Folclor al Catedrei de specialitate de la Facultatea de Litere, unde a predat câțiva ani cursul de “Istoria folcloristicii”, a instruit, cu bun tact pedagogic, câteva serii de masteranzi care și-au făcut debutul în paginile “REF” și care promiteau să fie colaboratori fideli ai acesteia. Între timp, mulți dintre ei și-au luat doctoratul, au publicat cărți, au început o carieră în cercetarea științifică sau în învățământul superior, în țară sau în străinătate. Încetarea (sau doar sistarea temporară, deși e greu de crezut că se mai poate cumva înnoda firul rupt) e o pierdere pentru ei și pentru revistă ca atare.

Încă o dată, această aniversare e umbrită de tristețe. În locul unui călduros “La mulți ani!” plin de încredere în destinul viguros al publicației fanion a folcloristicii românești, trebuie să ne înclinăm capetele ca în fața unei ființe dragi care se retrage demnă în eternitate.

Rezumat

Articol omagial prilejuit de aniversarea a 50 de ani de la apariția primului număr din „Revista de Folclor” (din 1964 „Revista de Etnografie și Folclor”), singurul periodic academic specializat în cercetarea culturii populare. Pe baza mărturiilor din epocă (Pavel Țugui, Al. I. Amzulescu) și al sumarului revistei este reconstituit climatul apariției „R.F.” și evidențiat rolul acesteia în orientarea cercetării folcloristice românești din ultimii 50 de ani. Este deplâns faptul că, din cauze neelucidate, „Revista de Etnografie și Folclor” și-a încetat apariția (ultimul număr ieșit de sub tipar este nr. 1, 2000).

Abstract

This editorial pays homage to the first issue of „Revista de Folclor” („The Folklore Review”, called „Revista de Etnografie și Folclor” – „The Review of Ethnography and Folklore” since 1964)

50 years after its issuing. „Revista de Folclor” is the only academic periodical where folk culture studies are published as a program. Looking at some data of 50 years ago (recorded by Pavel Țugui and Al. I. Amzulescu) and at the contents of the review, I re-compose the climate of the appearance of „R.F.” and I point out its role in the orientation of Romanian folklore studies in the last 50 years. The fact is alarming that, due to unexplained cause, the „Review of Ethnography and Folklore” ceased to be edited (the last printed issue is number 1, 2000).

Note

¹ Al. I. Amzulescu, „*Revista de Etnoğrafie și Folclor*” periodic de specialitate al Academiei Române, în „*Revista de Etnoğrafie și Folclor*” (în continuare „REF.”), t.(omul) 41, nr. 1-2, 1996, p. 30

² P. Țugui, *Despre dezvoltarea folcloristicii și etnoğrafiei românești în deceniul 1950-1960*, „REF”, t. 39, nr. 3-4, 1994, p. 279-297

³ Al. I. Amzulescu, *op. cit., loc. cit.*, p. 29

⁴ Idem, p. 38

⁵ Ibid.

⁶ Nicolae Constantinescu, *Publicațiile de specialitate – vectori disciplinari*, „CERC” (Cercetări Etnologice Românești Contemporane). Revistă de etnologie. Catedra de Etnologie și Folclor, Facultatea de Litere, Editura Valahia, 2005, vol. I, nr. 1, p. 13-14

⁷ Al. I. Amzulescu, *op. cit., loc. cit.*, p. 30

⁸ Mihai Pop, *Problemele și perspectivele folcloristicii noastre*, „Revista de Folclor”, t. 1, nr. 1, 1956, p. 9-35, republicat în Mihai Pop, *Folclor românesc. I Teorie și metodă*. Ediție îngrijită de Nicolae Constantinescu și Alexandru Dobre, Editura „Grai și Suflet-Cultura Națională”, București, 1998, p. 1-32

⁹ Al. I. Amzulescu, *art. cit., loc. cit.*, p. 30

¹⁰ „REF”, t. 35, nr. 5-6, 1990, p. 319-332

¹¹ „REF”, t. 36, nr. 5-6, 1991, p. 207-239

¹² *Etnologie urbană. O posibilă metodă de cercetare*, „REF”, t. 43, nr.1-2, 1998, p. 89-98

¹³ „REF”, t. 37, nr. 6, 1992, p. 615-618

¹⁴ *Mass media și remodelarea prototipurilor*, „REF”, t. 43, nr. 1998, p. 119-123

¹⁵ „REF”, t. 37, nr. 6, 1992, p. 619-621

¹⁶ Idem, t. 38, nr. 6, 1993, p. 567-576

¹⁷ (I) „REF”, t. 37, nr. 2, 1992, p. 103-117 și (II), idem, nr. 3, 1992, p. 219-236

¹⁸ „REF”, t. 41, nr. 3-4, 1996, p. 209-212

¹⁹ *Slujitorii bisericii și folclorul românesc*, „REF”, t. 41, nr. 5-6, 1996, p. 433- 443

²⁰ *Etnologia de urgență: împliniri și deziderate*, Idem, p. 290-294

²¹ *Efectul relației dintre cercetător și subiect asupra textului folcloric*, „REF”, t. 43, nr. 3, 1998, p. 225-230

²² *Miturile populare în societatea românească contemporană*, Idem, t. 44, nr. 1, 1999, p. 67-72; vezi, mai înainte, Nicolae Constantinescu, *A 12-a Conferință a ISCLR, Paris, 18-22 iulie 1994*, în „REF”, t. 40, nr. 2, 1995, p. 235-239; *Legenda contemporană sau urbană*, Idem, nr. 5-6, 1995, p. 592-594; Idem, *Manifestări științifice internaționale* (Conferința Societății Internaționale pentru Studiul Legendei Contemporane – ISCLR, Bath, Anglia, 1996), în „REF”, t. 42, nr. 5-6, 1997, p. 518-522

²³ *Satul global și folclorul lui: legendele urbane*, Idem, t. 44, nr. 2-3, 1999, p. 208-215

²⁴ Idem, p. 103-112

²⁵ Idem, t. 45, nr.1, 2000

²⁶ „REF”, t. 39, nr. 3-4, 1994, p. 329-380; vezi și Rodica Raliade, *Bibliografia românească de etnografie și folclor (1991-1995) – I*, „Anuarul Institutului de Etnografie și Folclor „Constantin Brăiloiu”, Serie nouă, Tomul 16, 2005, p. 141-197